

clàssics

Els clàssics no deceben mai, i com deia Italo Calvino, a cada nova lectura ens continuen lliurant sentits ocults. Sant Jordi ens porta títols d'altura, començant per Defoe i el seu 'Diari de l'any de la pesta' (pioner del 'new journalism') i continuant amb Gógol, el tàndem Collins/Dickens o l'abat Prévost (el seu immortal 'Manon Lescaut'). Tenim també clàssics del segle XX, com Bernhard, Baldwin, Biely i –com no– el Hemingway de 'París era una festa'

Amor incombustible

James Baldwin

El blues de Beale Street. EDICIONS DE 1984

En traducció d'Oriol Ampuero, aquesta novel·la de Baldwin desgrana l'amor entre dos joves afroamericans al Harlem dels setanta. La Tish i en Fonny planegen casar-se, però un bon dia en Fonny és acusat de violació i tot se'n va en orris. Baldwin narra commovedorament com la parella supera el tràngol.

Un pres lliure

Thomas Bernhard

El Kulturter. EL FUNAMBULISTA

Traduït –no cal dir-ho– per Miguel Sáenz, aquest relat de Bernhard del 1963 (inèdit fins avui a Espanya) explica la història del Kulturter, un pres tranquil i respectat pels seus guardians que així que s'acosta el dia de la seva posada en llibertat, comença a desassossegarse, temorós de perdre la llibertat interior que ha conquerit entre reixes.

La novel·la verídica

Daniel Defoe

Diari de l'any de la pesta. MARBOT EDICIONES

Dos segles i mig abans que Capote i Mailer inventessin la novel·la verídica, Defoe ja havia publicat *Diari de l'any de la pesta* (Verbum va treure el 2017 l'última versió en castellà) on va recrear els records d'una gran epidèmia que encara circulaven en la seva infantesa, i li va afegir la seva pròpia investigació documental.

Una coqueta incorregible

Abat Prévost

Historia del Caballero Des Grieux y de Manon Lescaut. AKAL

Hi ha novel·letes que conserven una frescor que no es marceix. Aquesta, del 1731 i escrita per un abat aventurer i prolífic, va ser considerada per Gide com una de les deu millors ficcions franceses de tots els temps. La història és d'efecte segur: Des Grieux, un jove de bona família se surt del carril per una coqueta àvida.

Dropos victorians

Charles Dickens i Wilkie Collins

Los perezosos. GATOPARDO EDICIONES

Quina paradoxa! Dos treballadors incansables (Dickens i Collins) van escriure el 1857 aquesta ficció sobre dos dropos, que es pot posar al mateix sac que l'*Oblómov* de Gontxarov, un altre retrat d'un indolent arquetípic. Aquí els protagonistes són dos amics contestataris, Thomas Idle i Francis Goodchild, que a l'Anglaterra victoriana de la productivitat decideixen no fer brot.

Folklore i horror

Nikolai Gógol

Vetlles en un veïnat de Dikanka. MALES HERBES

La prosa russa va assolir en Gógol una maduresa artística incontestable. Aquestes vetlles (Alianza va publicar el 2009 l'última versió castellana) les va escriure el seu autor amb només 22 anys i recorrent al folklore ucraïnès. Gógol estava influït pels romàntics alemanys i va introduir en els relats elements sobrenaturals i d'horror.

Víctor Català

Tots els contes 3. CLUB EDITOR

Club Editor publica ara la tercera entrega del corpus de contes de Víctor Català, que inclou ni més ni menys que *Drames rurals*, on hi ha relats memorables i d'un naturalisme abassegador. Maragall li va retreure que incidís massa en el costat fosc, però Caterina Albert tenia una ànima salvatge, irreprimitible.

G.T. Lampedusa

El Gatopardo. ANAGRAMA

Què es pot dir a hores d'ara d'aquest retrat d'un príncep sicilià que, amb Garibaldi a l'illa, veu enfonsar-se el seu món de valors, però no vol renunciar als seus ideals ni a la seva sensualitat? Anagrama recupera el *capolavoro*, amb postfaci de Carlo Feltrinelli i revisió de G. Lanza Tomasi.

Shakespeare nerudí

William Shakespeare

Romeo y Julieta. NAVONA

Té substància poder llegir el drama amorós més universal de Shakespeare en traducció de l'autor de *Veinte poemas de amor y una canción desesperada*. Neruda entenia com pocs l'intima tragèdia dels amants de Verona, i en episodis com el del balcó, va donar curs a la seva millor vena lírica.

L'Ulisses rus

Andrei Beli

Petersburg. EDICIONS DE 1984

Andrei Beli (1880-1934) va ser anomenat el James Joyce rus i amb *Petersburg* (la versió castellana d'Akal es va publicar el 2018), obra escrita entre els anys 1913 i el 1916, va justificar amb escreix aquesta apreciació, construint un artefacte d'extraordinària riquesa lingüística, focalitzat en una capital d'aigua i granit condemnada a desaparèixer.

París etern

Ernest Hemingway

París era una festa. VIENA EDICIONS

Hemingway va acabar aquest llibre a Cuba el 1960 i no el va arribar a veure publicat. Tracta dels seus anys a París entre el 1921 i el 1926, on va ser "molt pobre i molt feliç". L'obra evoca inoblidablement aquella ciutat on pul·lulaven Gertrude Stein, Scott Fitzgerald o Ezra Pound, i a les cafeteries de la qual l'encara desconegut Hemingway gargotejava contes memorables.

A la Rússia profunda

Marquès de Custine

Cartas de Rusia. ACANTILADO

Astolphe de Custine va néixer durant la Revolució Francesa i va morir sota Napoleó III. Poeta i novel·lista, el 1839 va fer una travessia per Rússia de la qual va deixar una crònica vívida. Custine va tractar des del tsar fins a comunitats rurals, i amb aquestes impressions va bastir unes *Cartas*, un text tan emblemàtic com *La democràcia a Amèrica* de Tocqueville. |